

Victòria sobre el món

La bona alegria és un ordre de Crist, i aquesta ha de ser una de les característiques dels cristians d'aquest món. Aquells que creuen en Crist no s'han de preocupar (Joan 14: 1). Les afliccions d'aquest món actual són certes, però no es poden comparar amb la glòria del món que vindrà, en què participeu.

Victòria sobre el món

Per resumir: Heu crescut de nou i ara formeu part de la família de Déu com a fill, però, és la seva voluntat que no us treguin del món "No demano que els traieu del món, sinó que us alliberin del mal" (Joan 17:15). Abans d'aquest món l'ordre de Crist és clar: tingueu ànim, he superat el món! (Joan 16:36).

Ho sabem "Déu va estimar tant el món que va enviar el seu Fill unigènit ..." (Joan 3:16), perquè tots els que creien en Crist no perissin i obtinguessin la vida eterna. Quin món estimava Déu? Déu estimava la humanitat, és a dir, Déu estimava tots els homes nascuts d'Adam sense distinció (humanitat = món).

Vostè era una de les persones que Déu va estimar tant, i Crist va ser lliurat perquè no períssiu, ja que aquest seria el final de la humanitat a causa de la llavor corruptible d'Adam.

Ara bé, perquè esteu en Crist, ja no formeu part de la humanitat perduda "No són del món, com jo no sóc del món" (Joan 17:16). Déu va estimar a tots els homes, i els que van creure es van crear de nou com a homes espirituals, i van deixar de pertànyer al món d'Adam.

Vau creure, va néixer de nou i es va convertir en un participant de la natura i la família de Déu.} Va deixar de ser fill d'Adam i es va convertir en fill de Déu en Crist

(l'últim Adam), un home espiritual.

Crist, abans de ser crucificat, va pregar al Pare dient: "No us demano que els traieu del món, sinó que els mantingueu del mal" (Joan 17:15). És a dir, Jesús estava a punt de ser tret d'aquest món, però aquells que creien en ell no serien tret d'aquest món. Això demostra que, tot i que encara no us han fet fora d'aquest món, ja no en pertanyeu (el món).

Ets la propietat exclusiva de Déu, segellada amb l'esperit Sant promès: "... que és la garantia de la nostra herència, per a la redempció de la propietat de Déu, en elogi de la seva glòria" (Ef 1:14).

Tot i que encara no us han tret del món, ja us heu escapat de la corrupció que hi havia.

"Per la qual cosa ens ha fet grans i precioses promeses, per tal que siguin partícips de la natura divina per haver fugit de la corrupció, que per la luxúria és al món" (2Pe 1: 4).

Sempre recordant "... que som de Déu i que el món rau en el maligne" (1 Joan 5:19).

Jesús va demanar al Pare que no fos tret del món i que es mantingués lliure del mal. D'aquesta manera, confieu també que sigui Jesús qui us mantingui intacte del maligne (1 Joan 5:18).

Jesús va vèncer el món i tu participes d'aquesta victòria. Tot i això, això no vol dir que, mentre es troba en aquest món, sigui immune a les afliccions

"T'ho he dit, perquè tingueu pau en mi; al món tindreu afliccions, però tingueu ànim, he vençut el món "(Joan 16:33).

La bona alegria és un ordre de Crist i aquesta ha de ser una de les característiques dels que creuen en Ell. Aquells que

creuen en Crist no s'han de molestar quan es troben amb problemes en aquesta vida (Joan 14: 1). Les afliccions d'aquest món són certes, però, no són ni de bon tros comparables a la glòria del món futur, en què participeu.

Vas vèncer el món quan pertanyies a la família de Déu "Nens petits, sou de Déu i ja els heu superat; perquè el que hi ha en vosaltres és més gran que el que hi ha al món" (1 Joan 4: 4).

Ets més que un guanyador per aquell que t'estimava (Rom. 8:37)!

No obstant això, hi ha un missatge d'alerta: "No estimeu el món ni el món ..." (1 Joan 2:15). Sabem que Crist és la propiciació pels pecats del món sencer, qui l'accepta és perquè l'estima i estima a qui el va generar.

Qui creu en Crist fa la voluntat de Déu, és el mateix que estimar Déu. Qui estima Déu, no estima el món ni pertany al món, és a dir, perquè ha fet la voluntat de Déu, que és creure en el que va enviar, tu no estimes el món. Però per a aquells que no estimen el món (els que creuen en Crist), queda no estimar el que hi ha al món.

Per no estimar el que hi ha al món, heu de seguir la recomanació de l'apòstol Pau: "I els que fan servir aquest món, com si no l'abusessin, perquè l'aparença d'aquest món desapareix" (1Co 7:31). "Ara el món passa i la seva luxúria ..." (1 Joan 2:17), però quedareu per sempre amb Crist.

Quan vas néixer de Déu, vas conquerir el món i vas començar a viure amb Esperit. Per tant, qui viu en l'esperit (evangeli), també ha de caminar en l'esperit "Perquè tothom que neix de Déu venç el món; i aquesta és la victòria que supera el món, la nostra fe "(1 Joan 5: 4).

Teniu fe (repòs) en Déu i, per això, ja heu vençut el món. Aquesta victòria es va atorgar a través de l'evangeli de

Crist, la fe que venç el món. Ara us queda caminar entre els homes d'una manera digna de la vocació que us han cridat. És a dir, no camineu (comporteu-vos) més com ho fan altres gentils, cometent tota mena de dissolució i turbulències (Ef 4: 1, 17).